varaka bin nevfel ile hz. muhammed arasındaki gizemli öğretiler.
şimdi hasır altı edilmiş erişim engelleri ile lâkin, okudukça ve kaynakları ravileri ile gördükçe "sebebine siz karar verin" diyesi geliyor insanın.

--- spoiler ---

muhammed'in peygamberliğini ilan ediş sürecine biraz yakından bakalım. aşağıdaki bilgilerin tamamı islam kaynaklarından alınmıştır. bazı detaylarda farklılıklar vardır, farklılık olanları sırası geldiğinde bütün rivayetleri aktararak vereceğim. belirtmede bulunmamış olduklarım, tüm kaynaklarda aynı olanlardır.
muhammed hatice'nin yanında çalışmaya başlamıştır. hatice muhammed'i şam'a giden kervanının başına koymuş, yanına çok güvendiği kölesi meysere'yi vermiş, muhammed'i yakından gözle diye de talimat vermiştir.
meysere'nin gözlemleri nelermiş bir bakalım:

birincisi muhammed'in yanına iki adet melek zaman zaman gelmektedir.
ikincisi, gölge yapan alçaktaki bir bulut kervanı sürekli takip etmiştir. busra'ya vardıklarında, bu durumu gören bir hristiyan keşişi kervanı karşılamaya koşmuş, bir ağaç dibinde yetişmiştir. muhammed kervandan ayrılıp bu ağacın yanında duran keşişin yanına gidince, bulut ta onu takip etmiştir.(!) keşiş muhammed'den gömleğini çıkartmasını rica edip, sırtına bakmış ve iki kaburgası arasında peygamberlik mührünü görmüştür.

bunun üzerine yahudilerin de bu mührü bildiğini muhammed'i tanıyıp peygamber olacağını bilirlerse o'nu öldüreceklerini söyleyip, şam'a gitmemesini söyler. muhammed de şam'a gitmekten vazgeçer ve kervan yine de beklenenin iki katı kar eder.

bir başka rivayette ise, muhammed'in amcası ile birlikte bir kervanla busra'ya geldiği ve bulut hikayesi anlatılmaktadır. bu rivayette ise keşiş, buluttan gelmesi beklenen peygamberin bu kervanın içinde olduğunu anlar. (bizde buna buluttan nem kapmak denir, rivayette buluttan peygamber çıkartılıyor.) tüm kervanı yemeğe davet edip peygamberi arar, fakat genç bir çocuk olan muhammed yemeğe katılmayıp kervanı beklediği için bulamaz. tekrar herkes yemeğe geldi mi diye sorar. muhammed çağrılır, gelince kendisinde peygamberlik mührünü görür.

bir diğer rivayet ise, hatice'nin kervanında yaşanan olaydaki keşişin ilk keşişin yerini alan keşiş olduğu ve her ikisinin de aynı şeyleri görüp söylediği anlatılmaktadır.
yukarıda anlatılanları biraz irdelemek yalanları ortaya koymaya yetecek, başlayalım.
bir bulutun muhammed'e gölge ettiği anlatılmaktadır. bu bir mucize midir? evet bu bir mucizedir. peki olabilir mi? islam kaynaklarının müslümanlara göre en sağlamı kuran ne diyor bakalım:

''biz dilesek, onlara gökten bir mucize indiririz de, ona boyun eğmek zorunda kalırlar.''şu'ara(26/4)

''bizi, (kureyş'in istediği) mucizeleri göndermekten, ancak, öncekilerin onları yalanlamış olması alıkoydu...oysa biz mucizeleri sırf korkutmak için göndeririz...''isra(17/59)

‘’inkar edenler, “ona rabbinden bir mucize indirilseydi ya!” diyorlar. sen ancak bir uyarıcısın…’’rad(13/7)

gayet net, muhammed peygamberliğini ilan etmiş ama kuran’a göre allah sana mucize vermedik diyor. bulut hikayesi birinci yalan.

hıristiyan keşiş tevrat’ta yazanlara dayanarak muhammed’in peygamber olduğunu bilmiş. 2. bölüm’de tevrat muhammed’i haber veriyor olabilir mi başlığı altında bunun olamayacağını ayrıntılarıyla açıklamış idim. bu da ikinci yalan.

keşiş demiş ki, şam’a gitme, yahudiler senin peygamber olarak gönderileceğini anlar ve seni öldürürler. şimdi keşişin sözlerinin doğru olduğunu kabul edelim. peki allah’a inanan, allah’ın bir peygamber göndereceğine inanan insanlar o peygamberi öldürürse cehennemin dibini boylayacağını bilmez mi? bilir tabii ki. peki nasıl bir akıl, bir insanın cehenneme gideceğini bile bile bir peygamberi öldürebileceğine inanır. ancak bir meczup ya da cehennem korkusuyla düşünme yetisi yok edilmiş biri. bu da üçüncü yalan.

meysere muhammed’in yanına gelen melekleri görmüş. kuran’da melekleri ancak peygamberlerin görebileceği söylenmiyor mu? hatice’ye ve ayşe’ye selam söyleyen cebrail için muhammed’e ‘sen görüyorsun ben göremiyorum’ diyen ayşe ve hatice’yi anlatan hadisler olduğu yerde durmuyor mu? duruyor? ama yine de meysere’nin melekleri gördüğü ve hatice’ye de anlattığı yalanı söylenebiliyor. bu da dördüncü yalan.

o zaman şu soruyu sormayalım mı, tek ayaküstünde dört yalan neden söylenir?
devam ettikçe anlayacağız.

tesadüf bu ya tam bu olayların ardından hatice bir rüya görür. güneş evine girmiş, güneşin ışıkları bütün mekke çevresini aydınlatmaktadır. o da kalkar varaka bin nevfel’de soluğu alır. rüyasını anlatır. varaka bin nevfel’de beklediğim peygamber geliyor, o senin eşin olacak der.

rüya tabiri değil, gaybdan haberler veriyor sanki. bununla da kalmaz. hatice kervanda yaşanan (!) olayları da anlatır. bunun üzerine muhammed’in beklediği peygamber olduğunu da söyler.

peki bu varaka bin nevfel kimdir acaba, hatice’nin hayatında etkisi rolü nedir?
islam kaynaklarında farklı anlatımlar olmakla birlikte hepsinde ortak olan bilgiler şunlardır:

1- bu kişi hatice’nin amcaoğludur.

2- çocukluklarında da, gençliklerinde de birbirlerine çok yakındırlar.

3- bu şahıs tevrat’ı ve incil’i okumuş ve her ikisine de çok iyi derecede hakim bir arap bilgini ve kahinidir.

4- bazı islam kaynaklarına göre hristiyan, bazı kaynaklara göre hanif’tir.(ibrahim dininden olan kimse)

5- bu kaynaklardan bazıları ise o’nun mekke’de bir rahip olduğunu da söylemektedir.

6- yine bazı kaynaklar mekke'de dört hanif bulunduğunu, bunlardan birinin zeyd adında biri olduğunu, varaka ile birlikte gerçek din kaynaklarını araştırmak için suriye'ye kadar gittiklerini anlatmaktadır.

7- aynı kaynaklar bu ikisinin musul'da bir nasturi rahiple karşılaşmalarını, bu rahibin de onlara beklediğiniz peygamber mekke'de hemen dönün dediğini de aktarır. hemen döndüklerini söyler. zeyd, gelecek peygamberi ve allah'ı öven şiirler yazar. muhammed bu kişiyi tanımaktadır hatta tanımakla kalmamakta o'nun cennetlik olduğunu da söylemektedir. ömer ve said bin zeyd, bu kişinin ahiretteki durumunu sorar, muhammed de o'nun tek bir ümmet olarak kalkacağını söyler.

8- bir başka rivayet ise şöyledir: arap bilginlerinden olan hatice'nin amcazadesi varaka'nın ahdeyn (tevrat ve incil) kitapları hakkında çok bilgisi vardı. varaka defalarca şöyle demişti: "kureyş'ten bir kişi, allah tarafından insanları hidayet etmek için görevlendirilecek ve kureyş'in zengin kadınlarından biriyle evlenecektir." hatice de kureyş'in zengin kadınlarından olduğu için varaka ara sıra ona, "bir gün gelir ki yeryüzünün en üstün, en şerefli erkeğiyle evlenirsin" diyordu.

9- bir başka rivayet ise şöyledir: abdulmuttalip dört tane hanif tanıyordu ve onların en saygını olan varaka hıristiyan olmuştu. o bölgedeki hıristiyanlar arasında bir peygamberin gelişinin yakın olduğu fikri yaygındı. bu inancın bu kadar yayılmasının sebebi ise doğudaki kiliselerden bazılarının bu inancı desteklemesi ve astrologlarla kahinlerin de bu inancı paylaşmasıydı. yahudilere gelince, onlar da son gelen peygamberin isa olduğunu bildikleri için yeni bir peygamberin geleceği konusunda hemfikirdiler. yahudi alimleri onlara peygamberin çok yakında geleceğini, onun geleceğine delalet eden birçok işaretin görüldüğünü ve muhakkak onun seçilmiş kavim olan yahudilerden çıkacağını söylüyorlardı. varaka'nın da içlerinde bulunduğu bir grup hıristiyan ise bu konuda şüphedeydiler; onlara göre peygamberin arap olmaması için hiç bir sebep yoktu. arapların, yahudilerden daha çok peygambere ihtiyaçları vardı, çünkü en azından yahudiler tek tanrı'ya tapma bakımından ibrahim'in dinini takip ediyor ve putlara tapmıyorlardı.

10- bütün bunlara ilaveten islam kaynaklarının büyük çoğunluğu muhammed ile hatice'nin nikahını varaka'nın kıydığı konusunda görüş birliği içindedirler.
bazı kaynaklara göre hatice bu evliliğe karşı çıkan babasını (bir kısmına göre ise amcasını) sarhoş ederek, sarhoş iken evliliğe evet dedirtmiştir.
bazı kaynaklar ise, yemekte hatice'nin amcasının (ya da babasının) sarhoş edilip sızdırıldıktan sonra, varaka'dan muhammed'e istendiğini, varaka'nın da derhal nikahı kıydığını anlatmaktadır.

görüldüğü gibi detaylarda farklar olsa da varaka'nın muhammed ile hatice'nin nikahında önemli bir rol oynadığı kesindir, benim üzerinde durduğum da budur.
şimdilik varaka'yı unutmadan başka üç rivayete de değinelim:

1- bu sıralarda, ükkaz meydanında kızıl bir deve üzerinde kıys bin saide manalı ve haber verici meşhur hitabını yapmıştı. o zamanlar muhammed otuzsekiz yaşında olup, bu ateşli ve uyandırıcı hanif'i dikkatle dinlemişti. bilhassa hitabedeki şu sözler o'nun ruhunda yeni bir çığır açmıştır. "yemin ederim ki, allah'ın indinde bir din var ki, şimdi bulunduğumuz dinden

daha sevgili ve allah'ın gelecek peygamberi vardır ki gelmesi pek yakındır. gölgesi başımızın üstüne geldi. ne mutlu ol kimseye ki o'na iman edip de o da o'na hidayet eyleye. ve ol behdbahta ki o'na isyan ve muhalefet eyleye. yazıklar olsun, ömürleri gafletle geçen ümmetlere". işte bu sözlerle mekke halkı'na muhammed'in geleceğini haber veriyordu. bundan sonradır ki muhammed islamiyeti kurmak azminde bulundu. cenab-ı hak'tan nübüvvet ve risaleti bekledi. kıys bin saide islamiyetin habercisi olmuştu. muhammed peygamber olduktan sonra bir gün yanındakiler: içinizde kıys bin saide'yi tanıyan var mı diye sordu. sonra da bu hitabeden bazı parçalar okudu. daha birçok şeyler de söyledi. yine yanındakiler: acaba onun satırlarından aklında kalanlar var mı? dediler. o zaman ebu bekir: ben biliyorum. diyerek bu hitabeyi sonuna kadar okudu.
(enver behnan şapolyo, peygamberler tarihi)

2- bir gün hatice evinde oturmuş, cariye ve köleleri etrafını sarmıştı. bir yahudi alimi de o mecliste bulunuyordu. bu sırada kureyş genci muhammed hatice'nin evinin yanından geçiyordu. yahudi aliminin gözü muhammed'e ilişti. muhammed'den birkaç dakikalığına meclise katılmasını istedi. muhammed yahudi aliminin ricası üzerine meclise katıldı. hatice yahudi alimine dönerek şöyle dedi: ‘’eğer onun amcaları senin bu soruşturma ve teftişlerinden haberdar olurlarsa, kuşkulanır ve kötü bir tepki gösterirler; çünkü onlar yeğenleri hususunda yahudilerden korkuyorlar. ‘’ yahudi alimi bu sözleri duyunca ‘’sen ne diyorsun? muhammed'e kim zarar verebilir? oysa allah onu, nübüvvetin hatmi ve halkın hidayeti için seçmiştir" dedi. hatice, ‘’onun böyle bir makama erişeceğinin delili nedir?’’ diye sorunca, o şu cevabı verdi: ‘’ben ahir-üz zaman peygamberinin alametlerini tevrat'ta okumuşum. onun alametlerinden bazıları şöyledir: onun babası ve annesi ölür; ceddi ve amcası onu himayeleri altına alırlar. o kureyş'ten bir kadınla evlenir. ‘’sonra hatice'ye dönerek şöyle dedi: ‘’ne mutlu onun eşi olma iftiharını elde eden kadına!’’

3- eskiden beri mekke'deki hanif ve zahitler, recep ayında inzivaya çekilirlerdi. her biri, mekke'nin 3 mil (bir saat) kuzeyinde hira (nur) dağında bir köşeye çekilir, tefekküre dalardı. 40 yaşlarına doğru muhammed'in kalbinde de bir yalnızlık sevgisi belirdi. o da hira (nur) dağında bir mağaraya çekilip, günlerce orada kalıyor, allah'ın sonsuz kudret ve azametini düşünerek o'na ibadet ediyordu. giderken azığını da beraberinde götürüyor, bitince evine dönüyor, sonra tekrar gidiyordu. böylece allah, o'nu büyük vazifesine hazırlıyordu. zaman zaman ‘’sen allah elçisisin...’’ diye kulağına sesler geliyor, fakat etrafta hiç bir şey göremiyordu. muhammed'e ilahi vahyin başlangıcı, sadık rüyalar şeklinde oldu. gördüğü her rüya, olduğu gibi çıkıyordu. bu hal, altı ay kadar devam etti.

şimdi yukarıda yazdıklarımızdan öğrendiklerimizi toparlayalım:

öncelikle, anlıyoruz ki, muhammed'in ortaya çıkışı bir anda gerçekleşmiş bir sürpriz değildir. en azından, hanif'ler ve en önde gelen hanif olan varaka ve hatice için.
buraya kadar yazdıklarım, muhammed'in peygamber olmadığı, allah'tan vahiy almadığı tezimi (tez diyorum ama 1. ve 2. bölümde bu tezimi defalarca, hem de kuran'a dayanarak kanıtladığım için gerçek demeye fazlasıyla hakkım var.) bir kez daha doğrulamaktadır.

kuran'ın nasıl yazılmış olduğu konusuna gelince bu konuda da aşağıdakileri rahatlıkla iddia edebilir ve yazabilirim.

varaka ve çevresindeki diğer hanif'ler arap'ların, düşük ahlaklı, geri ve yahudiler karşısındaki ezik yaşantısına çare aramışlardır. ve yahudilerin araplara göre üstün olan ahlaki, ekonomik ve sosyal durumlarının bir kitaplarının, bir peygamberlerinin, bir dinlerinin olmasına bağlamaktadırlar. tabii ki tevrat ve incil'in allah tarafından gönderilmiş olduğuna da inanmaktadırlar. tevrat'ı ve incil'i bu kadar derinlemesine incelemelerinin nedeni de budur.

bu gün de bu konuda araştırma yapan araştırmacıların tamamı, tarih boyunca bir vatanları bile olamamış yahudilerin ulus bütünlüğünü korumalarını, dine bağlamaktadırlar. hatta bu araştırmacıların birçoğu, tevrat'ın bu hedefe ulaşabilmek için, israiloğulları tarafından yazıldığını ileri sürmekte ve çeşitli kanıtlar da göstermektedirler. tevrat'ın israiloğulları'nı bir milli tarih kitabından ibaret olduğunu daha önce yazmıştım, merak edip okuyanlar bunu çok rahatlıkla göreceklerdir. konumuz bu olmadığından daha derinlemesine ele almayacağım. söylemek istediğim şu ki; bu tespiti yapan arap hanifler'in bir arap peygamber bulup, araplar için bir din oluşturmaya karar vermiş olduklarını düşünmek için yeterince delil var. muhammed'in önce amcasının, sonra hatice'nin kervanıyla yaptığı seferlerdeki yalan olduğunu ortaya koyduğumuz hikayelerin anlatılması, muhammed'in hatice ile amcasının (veya babasının) karşı çıkmasına rağmen, hem de entrika çevrilerek varaka tarafından evlendirilmesinin tesadüf olması düşünülemez. hatice ile ilgili ortalıkta gezinen rivayetlerin uydurulmuş olması (gördüğü rüya, yahudi din adamının sözleri) ve varaka ile bilinen yakınlığı da göz önünde tutulursa hatice de bu işin içindedir. hatice'nin, babasını küçük yaşta arap aşiretleri arasındaki bir savaşta kaybetmiş olması, hatice'nin araplar'ın bir din altında birleşmesi fikrine katılmasında ayrıca bir etken olacağı da açıktır.

özetlersek, varaka, hatice ve diğer arap hanifler bir arap dini kurmaya karar vermişler, peygamber olarak ta muhammed'i seçmişlerdir demek hiç de mantıksız değildir. sonrasında ise, aşağıya alacağım hadiste de görüleceği gibi muhammed'e vahiy geldiği iddia edildiğinde varaka'ya gidilmesini biraz ele alalım. ve şu soruyu soralım: allah, muhammed'e ilk vahyi gönderiyor ve muhammed'i peygamber seçiyor. fakat muhammed durumu anlayamamış gidip bir insana (varaka'ya) soruyor. olacak iş mi? hangi peygambere vahiy gelmiş te o peygamber gidip birilerine bana böyle bir hal oldu ben peygamber mi oldum demiştir? allah bir peygamberine peygamber olduğunu doğru dürüst anlatamaz mı ki, gidip birine sorma ihtiyacı duyar? hadisleri okuyalım.

''şöyle demiştir: muhammed'in ilk vahiy başlangıcı uykuda rüya-yı saliha (yani sıdıka) görmekle olmuştur. hiçbir rüya görmezdi ki sabah aydınlığı gibi vazıh ve aşikar zuhur etmesin. ondan sonra kalbine yalnızlık muhabbeti ilka olundu. artık (cebel-i) hira'daki ğar içinde halvet-güzin olup orada ehlinin nezdine gelinceye kadar adedi muayyen günlerde tahannüs -ki teabbüd demektir.- eder ve yine azıklanıp giderdi. sonra yine hatice nezdine avdet edip bir o kadar zaman için yine azık tedarik ederdi. nihayet muhammed'e birgün ğar-ı hira'da bulunduğu sırada (emr-i) hak (yani vahiy) geldi...

ondan sonra (muhammed) vuku-ı hali hatice'ye naklederek "kendimden korktum." dedi. ....

bundan sonra hatice muhammed'i birlikte alıp ammizidesi abdü'l-uzza'ya götürdü. bu zat, zaman-ı cahiliyyette din-i nasraniyyete dahil olmuş bir kimse olup ibranice yazı bilir ve incil'den meşiyyet-i ilahiyye taalluk ettiği miktarda öteberi yazardı. varaka gözlerine ama tari olmuş bir pir-i fani idi. hatice varaka'ya: "amcam oğlu, dinle de bak, kardeşinin oğlu ne söylüyor." dedi. varaka: "ne var kardeşimin oğlu?" diye sorunca muhammed gördüğü şeyleri

kendisine ihbar etti. bunun üzerine varaka dedi ki "bu gördüğün, allah'ın musa'ya tenzil ettiği namus (-u ekber)dır. (yani sahib-i sırr-ı vahiydir.) ah keşki senin davet günlerinde genç olaydım. kavmin seni çıkaracakları zaman keşki ber-hayat olsam!". bunun üzerine muhammed: "onlar beni çıkaracaklar mı ki?" diye sordu. o da: "evet. (zira) senin gibi bir şey getirmiş (yani vahiy tebliğ etmiş) bir kimse yoktur ki düşmanlığa uğramasın. şayet senin davet günlerine yetişirsem sana son derecede yardım ederim." cevabını verdi. ondan sonra çok geçmedi. varaka vefat etti. (ve o esnada) fetret-i vahiy vuka buldu (yani bir müddet için vahiy inkıtaa uğradı.)''(buhari, hadis no:3)

''ayşe anlatıyor: "muhammed'e vahiy olarak ilk başlayan şey uykuda gördüğü salih rüyalar idi. rüyada her ne görürse, sabah aydınlığı gibi aynen vukua geliyordu. (bu esnada) ona yalnızlık sevdirilmişti. hira mağarasına çekilip orada, ailesine dönmeksizin birkaç gece tek başına kalıp, tahannüsde bulunuyordu. -tahannüs ibadette bulunma demektir.- bu maksadla yanına azık alıyor, azığı tükenince hatice'ye dönüyor, yine aynı şekilde azık alıp tekrar gidiyordu. bu hal, kendisine hira mağarasinda hak gelinceye kadar devam etti. bir gün ona melek gelip: ...dedi."
muhammed bu vahiyleri öğrenmiş olarak döndü. kalbinde bir titreme (bir korku) vardı.
hatice'nin yanına geldi ve: ...
hatice'ye, başından geçenleri anlattı ve: ...
sonra hatice, muhammed'i alıp varaka ibnu nevfel ibni esed ibni abdi'l-uzza ibni kusay'a götürdü. bu zat, hatice'nin amcasının oğlu idi. cahiliye devrinde hristiyan olmuş bir kimseydi. ibranice (okuma) yazma bilirdi. incil'den, allah'ın dilediği kadarını ibranice olarak yazmıştı. gözleri ama olmuş yaşlı bir ihtiyardı. ...
ancak çok geçmeden varaka vefat etti ve vahiy de fetrete girdi (kesildi).''
buhari, bed'u'l-vahy, enbiya 21, tefsir, alak ta'bir 1; muslim, ıman 252, (160); tirmizi, menakib 13, (3636); (kütübü sitte, hadis no 5527)

her iki hadiste de bu olaydan kısa süre sonra varaka'nın öldüğü ve bir süre vahiy gelmediği açıkça anlatılıyor. diğerleri gibi bu durumda ayetlerin bir tesadüf olmadığı açıktır. hatice ile evlendikten sonra muhammed'in varaka ile görüştüğünü, varaka'nın muhammed'e tevrat ve incil'i, dinler tarihini anlattığını hem islam kaynakları söylüyor, hem de bunu tahmin etmek hiç zor değil.

dolayısıyla varaka ölünce muhammed'in bu kaynaktan mahrum kaldığını düşünme hakkımız var. bu nedenle de muhammed'in varaka ölünce ne yapacağını bilemediğini muallakta kaldığını anlamak zor değil. ve sonrasında gelen ayet:

''rabbin seni terk etmedi, sana darılmadı da.'' (muhammed'e vahyin gelişi bir süre için kesilince müşrikler, "rabbi onu terk etti" dediler. bunun üzerine bu ayetler indi.-diyanet açıklaması) duha(93/3)

vahyin (!) dikkat çekici bir süre boyunca kesildiğini bu ayet ve açıklamadan anlıyoruz. o kadar ki, muhammmed'in peygamberliğine inanmayanlar alay etmeye başlamışlar. burada ayetlerin, iniş sırasıyla ilgili olarak verilen bilgide tutarsızlık olduğuna daha önce değindiğimi de bir daha hatırlatıp aynı karışıklığın burada da karşımıza çıktığına değinmeliyim. fetret'ten sonra ilk sure müddesir denilirken, aslında duha olması gerekir gibi görünüyor.

sonuç olarak varaka'nın ölümü muhammed için kötü bir sürpriz olmuş belli ki.

yine yukarıdaki hadislerde muhammed’in peygamberliğini ilan etmezden önce hira dağında inzivaya çekildiğini, ibadet ettiğini okuyoruz. henüz herhangi bir vahiy gelmediğine göre muhammed neden hira dağına gider, neden inzivaya çekilir, özellikle de neden ve ne şekilde ibadet eder diye sormayalım mı? bu sorunun cevabı da yukarda aktardığım rivayetlerde mevcut. ne deniliyordu hatırlayalım; hanifler recep ayında hira dağı’na gider inzivaya çekilir ibadet ederlerdi. ne tesadüftür ki muhammed de böyle yapmış. tabii ki tamamen tesadüf olarak, eşi hatice’nin ve kendisinin en yakınındaki kişi olan varaka da en önemli hanif. hadi canım ne tesadüfü mü dediniz? tamam işte ben de öyle diyorum zaten.

bu verilere dayanarak söylenebilecek her şeyi söylediğimi sanıyorum, şimdi bu görüşümü doğrulayacak başka verilere de bir göz atalım.

kuran’ın yazılışında üç yöntem görüyoruz; birincisi bol miktarda ve defalarca anlatılan ve bir anlatılışıyla öteki arasında mutlaka farklılıklar bulunan, doğruluğuna şahit olarak tevrat’ın gösterildiği kıssalar. ki bu kıssaların bir kısmı tevrat’a bakmadan anlaşılamıyor bile (sığır kesme kıssası vb.), bir kısmı ise tevrat’ta da var denilmesine rağmen tevrat’takilerle uyuşmuyor. (bakınız 4. bölüm, kuran tevrat çelişkileri)

ikincisi ise, yaşanılan olaylarla ilgili, yaşanılan olaydan sonra bildirilen hükümler.

üçüncüsü de çevredeki insanların taleplerine göre söylenip, vahiy geldi denilenler.
önce kıssaların tevrat’tan bakılarak, daha doğrusu yahudilerden öğrenilerek kuran’a ayet olarak yazıldığına dair tezimizin altını dolduralım. önce böyle düşünmemize neden olan ayetler;

‘’andolsun ki biz onların, “kuran’ı ona bir insan öğretiyor” dediklerini biliyoruz. ima ettikleri kimsenin dili yabancıdır. bu kur’an ise gayet açık bir arapça’dır.’’nahl(16/103)
‘’inkar edenler, “bu kuran, muhammed’in uydurduğu bir yalandan başka bir şey değildir. başka bir topluluk da bu konuda ona yardım etmiştir” dediler. böylece onlar haksız ve asılsız bir söz uydurdular.’’;
‘“(bu kur’an, başkalarından) yazıp aldığı öncekilere ait efsanelerdir. bunlar ona sabah akşam okunmaktadır” dediler.‘’furkan(25/4, 5)

yukarıdaki ayetlerde muhammed’in peygamberlik iddiasını kabul etmeyenlerin, sözlerine, iddialarına karşılık verilmeye çalışılıyor. oysa varaka’yı biliyoruz, varaka’nın üç hanif arkadaşı daha olduğunu da biliyoruz. varaka öldükten sonra bu kişiler belli ki muhammed’e yardım etmeye devam etmişler, çevredeki insanlar da bunu görmüş ve dile getirmişler, ateş olmayan yerden duman çıkar mı?

bunu doğrulayan iki hadisi de aşağıda aktarayım;

‘’ibnu abbas anlatıyor: "abdullah ibnu sa'd ibni ebi s-sarh muhammed'e katiplik yapıyordu. şeytan ayağını kaydırdı; adam irtidad ederek kafirlere sığındı. muhammed fetih günü, onun öldürülmesini emretti. ancak, osman onu himayesi altına aldı. muhammed de bu himayeyi tanıdı."‘’ebu davud, hudud 1, (4358); nesai, tahrimu'd-dem 15, (7,107); (kütübü sitte, hadis no 1558)

küçük bir not: muaviye, muhammed'in amcası hamza'nın ciğerlerini çıkarıp yiyen hind adlı kadının oğludur. kadının böyle büyük bir kin duymasının nedeni bedir savaşı'nda babasının hamza tarafından öldürülmesidir. aslında muhammed'in peygamberlik iddiası ile ortaya çıkması ile kureyş'in iki büyük ailesi birbirine düşman olmuş, aralarında kan davası başlamıştı. ve osman, halifeliği döneminde muaviye'yi şam valisi yapmış, alabildiğine güçlendirmiştir. bu sayededir ki, muaviye, ali'den sonra halife olabilmiş, daha sonra da oğlu yezid muhammed'in torunlarını katletmiştir. tesadüf diyecek var mı?
devam edelim.

''rivayete göre, şöyle demiştir: (neccar oğullarından) hristiyan bir kişi vardı. sonra müslüman olmuştu. bakara ve al-i imran (surelerini) okumuştu. muhammed'e de vahiy katipliği yapmıştı. bu adam sonra geri, hristiyanlığa döndü. (ve kaçarak hristiyan camiasına ihtihak etti. hristiyanlar onu yüksek makamlara çıkardılar) bu mürted: muhammed bir şey bilmez. yalnız benim kendisine yazdığım şeyleri bilir, demeye başladı. ve (aradan çok bir zaman geçmeden) allah onu (kavmi içinde boynunu vurdurup) öldürdü...''(buhari, hadis no:1477)

yukarıdaki hadislerle ilgili dikkat çekici olan birinci nokta, bir peygambere katiplik yapacak kadar ona yakın olan ve allah'a inanan bir kişi neden o peygamberi terkeder? neden tekrar eski dinine döner? üstelik müslüman olduktan sonra başka bir dine dönmenin cezasının ölüm olduğunu bilmekte iken neden böyle bir şey yapar? bu soruya cevap yazmayacağım. dikkat çekici olan ikinci nokta, hristiyan bir kişiden ve bu kişinin bakara ve al-i imran surelerini okuduğundan (!), söz edilmesidir. bakara 286, al-i imran 200 ayetle kuran'ın en uzun surelerindendir. bu hristiyan kişinin okuduğu (!) surelerin kuran'daki en uzun ve en derli toplu anlatımlı sureler olmasıdır. başka konular da ele alınmakla birlikte ağırlıklı olarak yahudilik ve hristiyanlık tarihinin ele alındığı surelerdir aynı zamanda. bana bu kadar da tesadüf olur mu dedirtti, bilmem siz katılır mısınız?

diyanet'in verdiği bilgiye göre, iniş sıraları sırasıyla 87 ve 89 dur. yani arka arkaya inmişlerdir. kuran'daki sıraları ise sırasıyla 2 ve 3 tür. önceki dinlere ait bilgileri topluca anlattığı için ulemalar başa koymayı uygun bulmuş olmalılar.
dikkat çekici olan üçüncü nokta , bu sureleri hristiyan kişinin 'okuduğunun' söylenmesi. sureleri muhammed okuyup, katipler yazmıyor muyor muydu? bu da çok ilginç bir ayrıntı.

kuran'daki en uzun ve önemli surelerden ikisini okumuş(!), vahiy katipliği yapmış bir kişi, üstelik allah'a inanan bir kişi, neden allah'ın son peygamberini hem de ölümü ve cehennemi göze alarak terk etsin. allah'tan vahiy aldığına en yakından şahit olması gereken katiplerini inandıramayan bir insanın peygamberliğine nasıl inanılabilir?
kıssaların nasıl yazıldığına dair diğer ipuçlarını da ele alacağız, aşağıdaki ayetleri okuyalım:

''allah'ın indirdiği kitaptan bir kısmını gizleyip onu az bir bedel ile değişenler (var ya); işte onlar karınlarına ateşten başka bir şey doldurmuyorlar. kıyamet günü allah, onlarla ne konuşacak, ne de onları arıtacaktır. onlar için elem dolu bir azap vardır.""bakara(2/174)

''onlardan (kitap ehlinden) bir grup var ki, kitap'tan olmadığı halde kitap'tan sanasınız diye (okudukları) kitap'tanmış gibi dillerini eğip bükerler ve, "bu, allah katındandır" derler. halbuki o, allah katından değildir. bile bile allah'a karşı yalan söylerler.''al-i imran(3/78)

‘’hani allah, kendilerine kitap verilenlerden, “onu (kitabı) mutlaka insanlara açıklayacaksınız, onu gizlemeyeceksiniz” diye sağlam söz almıştı. fakat onlar verdikleri sözü, arkalarına atıp onu az bir karşılığa değiştiler. yaptıkları bu alışveriş ne kadar kötüdür!’’al-i imran(3/187)

‘’kitap ehlinden öyleleri var ki, allah’a, size indirilene ve kendilerine indirilene, allah’a derinden saygı duyarak inanırlar. allah’ın ayetlerini az bir değere satmazlar. onlar var ya, işte onların, rableri katında mükâfatları vardır. şüphesiz allah, hesabı çabuk görendir.’’al-i imran(3/199)

bu ayetleri ilk okuduğumda, muhammed bilgi almakta sıkışıp ta, yahudileri korkutayım derken, yalanları nasıl da açığa çıkmış diye düşündüm.

‘’vay o kimselere ki, elleriyle kitab’ı yazarlar, sonra da onu az bir karşılığa değişmek için, “bu, allah’ın katındandır” derler. vay ellerinin yazdıklarından ötürü onların hâline! vay kazandıklarından dolayı onların hâline!’’bakara(2/79)

yukarıdaki ayet emin olmamı sağladı. kime az bir karşılığa satmak istemişler açık değil mi?
kim bu para talebinden rahatsız oluyor?
muhammed.
her şey herkesin gözünün önünde aleni olmuş, o kadar ki kuran’a bile yazı olarak girmiş.
aşağıdaki hadisi okuduktan sonra ise hiç şüphem kalmadı.

‘’humeyd ibnu abdurrahman ibni avf anlatıyor: ...
ibnu abbas kendisine bu söylenince şöyle dedi: "o ayetten size ne? o ayet, ehl-i kitap hakkında inmiştir." sonra şu ayeti okudu: "allah kitap verilenlerden, onu insanlara açıklayacaksınız ve gizlemeyeceksiniz diye ahid almıştı. onlar ise, onu arkalarına atıp, az bir değere değiştiler. alışverişleri ne kötüdür. ettiklerine sevinen ve yapmadıklarıyla övülmekten hoşlananların, sakın onların azaptan kurtulacaklarını sanma, elem verici azab onlaradır." (al-i ımran, 187- 188).

‘’ibnu abbas sözüne devam ederek şu açıklamayı yaptı: "muhammed onlara bir husus sordu, gerçeği gizleyip, değişik şekilde yanlış cevap verdiler. üstelik kendilerine sorduğu hususa verdikleri cevap sebebiyle medhedilmeyi beklediklerini de işar ettiler. ayrıca sorulan şeyi ona gizlemiş olmalarına da sevindiler."‘’buhari, tefsir, al-i imran 16 (6, 51); muslim, sifatu'l-munafikin 8, (2778); tirmizi, tefsir, al-i ımran (3018); (kütübü sitte, hadis no 531)

aşağıdaki ayetten de muhammed’in yahudilere sorular sorduğu, yahudilerin her birinin farklı bir şey söylediği anlaşılmaktadır. bunun üzerine kuran’da ‘onlara bir şey sorma’ diye telkin yapmaktadır.

‘’(ey muhammed!) bazıları bilmedikleri şey hakkında atıp tutarak: “onlar üç kişidirler, dördüncüleri köpekleridir” diyecekler. yine, “beş kişidirler, altıncıları köpekleridir” diyecekler. şöyle de diyecekler: “yedi kişidirler, sekizincileri köpekleridir.” de ki: “onların sayısını rabbim daha iyi bilir. zaten onları pek az kimse bilir. o halde, onlar hakkında (kuran’daki) apaçık tartışma(yı aktarmak) dan başka tartışmaya girme ve bunlar hakkında onlardan hiçbirine bir şey sorma.”‘’ kehf(18/22)

allah’tan vahiy alan bir insanın kimseye bir şey sorma ihtiyacı olur mu ki, muhammed soruyor?

muhammed en güvendiği kaynağı varaka ölüp, kendisine bilgi veren diğer kişiler de sırt çevirince peygamberlik iddiasını sürdürebilecek bilgilere ulaşmakta epey zorlanmış anlaşılan. hele ki yahudiler muhammed’in kendilerinden dinleyip öğrendiklerini araplara bana vahiy geldi diye yutturduğunu öğrenince bilgi vermez olmuşlar.

daha doğrusu işi ticarete döküp para karşılığı bilgi satar olmuşlar. bu da parasız muhammed’e yukarıdaki ayetlerden de anlaşıldığı gibi çok koymuş. yahudileri cehennemle korkutmaya çalışıyor. ama bu arada mızrak çuvaldan çıkmış farkında bile değil. çevresindeki körü körüne inananlara bakarak kendine öyle bir güven gelmiş ki, yalanlarının açığa çıkmasını göze alıyor.
daha da acıklı olanı, muhammed’e bedel karşılığı bir de yanlış bilgi vermişler.

yukardaki ayet ve hadislerden net bir şekilde anlaşılıyor. muhammed bunun farkına varmış anlaşılan, ama yine de yanlışları ayıklayamamış, kendisine farklı anlatılanların büyük çoğunluğu kuran’a olduğu gibi girmiş. allah’tan vahiy alıp anlatmış olsa, neden yahudiler’in verdiği yanlış bilgilere kızsın, daha doğrusu neden yahudiler’den bilgi dilenip alay konusu olsun?
tevrat’taki kıssalar ile kuran’da anlatılan kıssaların arasındaki farklılıkların nedeni belli değil mi?
bu yorumlar bazı kişilere abartılı görünebilir, merak etmeyin daha da delillerim var, buyurun okuyalım. aşağıdaki ayet ve hadislerden muhammed’e cevaplayamayacağı veya tuzak sorular sorarak, sahte peygamber olduğunu yüzüne vurmaktan bile kaçınmadıklarını görüyoruz, okuyalım:

‘’ibnu mesud anlatıyor: "muhammed yahudilerden bir gruba ugradı. onlardan bazısı: "muhammed'e ruh hakkında sorun" dedi; bazısı da: "sakın sormayın, hoşunuza gitmeyecek şeyler işitirsiniz" diye aralarında konuştular. sonunda kalkıp: "ey ebu'l-kasım bize ruh’tan anlat, (ruh nedir?)" dediler. muhammed bir müddet sessiz durdu. ben anladım ki kendisine vahiy inmektedir. sonra okudu: "sana ruhtan sorarlar; de ki, ruh allah'ın emrinden ibarettir. size onun hakkında az bir ilim verilmiştir" (isra, 85)
bir rivayette: "onun hakkında az bir ilim verilmiştir" denmektedir. a'mes: "bizim kıraatımızda böyledir" demiştir.‘’buhari, ılm 47, tefsir, benu ısrail 13, ı'tisam 3, tevhid 28, 29; muslim, munafikun 32, (2794); tirmizi, tefsir (3140); (kütübü sitte, hadis no 686)

görüldüğü gibi bir cevap bulamayınca iyi kıvırmış, size ruh hakkında az bir ilim verilmiştir deyip sıyrılmış, çok başarılı bir şark kurnazlığı. ikincisi de var:

‘’(ey muhammed!) bir de sana zülkarneyn hakkında soru soruyorlar. de ki: “size ondan bir anı okuyacağım.”‘’ kehf(18/83)

‘’ayette deginilen konu, rivayet edildigine göre, bir gün yahudilerin mekke'ye gelip muhammed’in tevrat’ta bildirilen son peygamber olup olmadığını öğrenmek istemeleridir. bunun için de muhammed’e bir soru sormuşlardır. başka bir rivayete göre ise bu soruyu mekke müşrikleri sormuştur. yahudiler’in: "sen bize hep bizden öğrendigin musa, ibrahim ve adem'den haber veriyorsun. tevratta tek bir yerde bildirilen bir peygamber’den bildir"

demeleri üzerine peygamberimiz : « bu kişi zülkarneyn'dir» buyurmuş ve bu ayet inmiştir.'' (bu hadisi kütübü sitte'de okudum fakat kaydetmeye değer görmemiş idim. sonradan kitabımda ele almaya karar verince bu kez de bulamadım. dolayısıyla kaynak veremiyorum. ancak internette zülkarneyn yazıp ararsanız islami sitelerin çoğunda bu rivayeti görebilirsiniz.-yazanın notu)

öncekinde iyi idare etmişti ama burada zokayı yutmuş görünüyor. tevrat'ta zülkarneyn diye biri yok maalesef. çekirge sıçrayamamış. durum içler acısı bir çarşafa dolanmışlıktan ibaret. bu konuda diyanet işleri başkanlığı da tezimi istemese de doğrulamaktadır.

(cebrail, şöyle dedi "biz ancak rabbinin emriyle ineriz. önümüzdekiler, arkamızdakiler ve bunlar arasındakiler hep o'nundur. rabbin unutkan değildir."meryem(19/73)

müşriklerin, ashab-ı kehf, zülkarneyn ve nûh hakkındaki sorularına cevap vermeyen hz.peygamber, bu konuda hemen vahiy geleceğini umuyordu. fakat vahyin gelişi on beş, yahut kırk gün gecikmişti. bunun üzerine müşrikler, "muhammed'i, rabbi terk etti", diye alay etmişlerdi. işte bu âyet müşriklere cevap olmak üzere cebrail'in, hz.peygamber'e söylediği sözü aktarmaktadır.

görüldüğü gibi dipnotta zülkarneyn konusunda yazdıklarım doğrulanmaktadır.
ama bitmedi, dahası da var:

''ayşe, anlattığına göre, bir yahudi kadın, yanına girdi. kabir azabından bahsederek: "seni kabir azabından allah korusun!" dedi. ayşe de muhammed'e kabir azabından sordu. muhammed: "evet, kabir azabı haktır. onlar kabirde azap çekerler, onların azabını hayvanlar işitir!" buyurdu. ayşe der ki: "bundan sonra muhammed'in namaz kılıp da, namazında kabir azabından istiaze etmediğini hiç görmedim."''(kütübü sitte, hadis no:5494)

zavallı bir yahudi kadından duyduğu bir sözün, son ve en üstün peygamberi nasıl da etkileyip korkuttuğunu görmemek mümkün mü? can havliyle ömrünün sonuna kadar kabir azabı için dua etmiş. yahudilerin söz ve inançlarının muhammed için ne kadar önemli olduğunu bundan daha iyi ne anlatabilir? bu davranışta 'eyvah bir günaha daha girdik, aman tövbe edip dua edeyim de kendimi affettireyim' psikolojisi apaçık ortada değil mi? dahası da var:

''huzeyfe ibnu'l-yeman anlatıyor: "müslümanlardan bir adam rüyasında ehl-i kitaptan birine rastlamış, o da kendisine: "siz (müslümanlar) bir de allah'a ortak koşmasanız ne iyi insanlarsınız. ama şöyle diyerek (şirke düşüyorsunuz): "allah'ın dilediği ve muhammed'in dilediği."
rüya sahibi bu gördüğünü gelip muhammed'e anlattı. muhammed de: "vallahi ben sizin böyle söylediğinizi bilmiyordum. (öyleyse bundan böyle) şöyle söyleyin: "allah'ın dilediği, sonra muhammed'in dilediği" buyurdular."''(kütübü sitte, hadis no 6614)

''katile bintu sayfi -ki cuheyne'den bir kadındır- anlatıyor: "muhammed'e bir yahudi uğradı ve: "siz müslümanlar allah'a benzerler koşuyor ve şirke düşüyorsunuz ve diyorsunuz ki: "allah istedi ben de istedim." yine diyorsunuz ki: "kabe'ye yemin olsun!"

bunun uzerine muhammed ashaba, yemin etmek istedikleri zaman "kabe'nin rabbine kasem olsun!" demelerini ve "allah istedi sonra da ben istedim" demelerini emretti.''nesai, eyman 9, (7, 6); (kütübü sitte, hadis no 5778)

muhammed yahudilerin ağzının içine bakıyor, bir söz duyup ta söyleyeyim diye, hatta yahudilerden farklı bir şey söylemişse farkına varır varmaz hemen düzeltiyor. sıradan insanların sözüne göre hadis dizen bir peygamber, olacak iş değil.
aşağıdaki hadiste muhammed'in nasıl tevrat'a dayanarak peygamberlik tasladığını bir kez daha kanıtlamaktadır:

''abdullah ibnu amr ıbni'l-as anlatıyor: "muhammed bize (bazan) sabah oluncaya kadar beni israil kıssası anlatırdı. anlatma işini farz namaz için kalkınca bırakırdı."ebu davud; ılm 11, (3663); (kütübü sitte, hadis no 5939)

bu hadis bize aynı kıssanın neden birçok farklı surede tekrar tekrar (bazen sekiz kez) ve tabii her defasında farklı ayrıntılara sahip olarak anlatıldığını da söylemektedir. muhammed yahudiler'den duydukça anlatmaktadır, yetmeyince önceki anlattıklarını tekrar etmektedir. ama ne demişler 'hafıza-i beşer nisyan ile maluldur.' yani insan hafızası unutmakla sakatlanmıştır.
ne yapsın muhammed şimdi, peygamber değil ki, sıradan bir insan, üstelik ümmi. allah vahiy göndermiyor ki kendisi yahudilerden dinleyip dinleyip anlatıyor. unuttukları ve karıştırdıkları olacak elbet.
bir de yahudiler yalan yanlış bilgiler vermiyorlar mı? nasıl ayırdedecek doğrusunu yanlıştan muhammed? okuma yazma da bilmiyor ki açsın tevrat'ı, incil'i okusun bilsin, ona göre anlatsın. ne oluyor bu durumda, ortaya önceki bölümlerde anlattığımız çelişkiler, yanlışlar dökülüp saçılıyor.
sonra yahudi'nin biri çıkıyor kabir azabı diyor. duymamış ki muhammed, söylememiş o yüzden de, korkmuş tevrat'ın allah'ı kızarsa diye, her namazda başlıyor duaya çaresiz.

kuran ayetlerinin diğer bir yazılış şekli ise, yaşanan olayların üzerine bir kural koyan muhammed'in bu kuralı kendisi koymamış ta vahiy gelmiş şeklinde göstermesidir. bunun böyle olduğu bütün islami kaynaklar tarafından da kabul edilmektedir zaten. aramızdaki tek fark, muhammed tarafından konulan bu kuralların allah sözü ile (vahiy ile) olduğunu iddia etmeleri, buna inanmamızı istemeleridir.
ayetlerin epey bir miktarı böyle olmakla birlikte, en bilinenlerini kısaca aktaralım. detaylı kaynak vermeyeceğim, islami kaynaklar da bunu doğrulamakta olduğu gibi, isteyen rahatça ilgili hadis ve ayetleri bulup okuyabilir.

birincisi, hamza'nın sarhoş iken ali'nin develerini kesmesi, şikayet üzerine gelen muhammed ve ali'ye 'babamın köleleri siz nasıl bana hesap sormaya kalkarsınız' diyerek hakaret etmesi üzerine keyif ve sarhoşluk verici her şeyin yasaklanmasıdır. bu konuya kitabın birinci bölümünde çelişki - 46 ta içki ve kumar günahtır başlığı altında da değinilmektedir.

ikincisi, zeynep'le evlenmek isteyip te bunu açıklamaya korkan muhammed'in imdadına yetişen ayetlerdir. bu konudaki hadis ve ayetler de 5. bölüm, 1. 6 da muhammed neden çok kadınla evlendi başlığı altında ele alınmıştır.

üçüncüsü, muhammed’in eşleri arasında sıra gözetmek istememesi üzerine, eşlerinin ayaklanması sonucu inen ayettir. bu konu ile ilgili hadis ve ayetler de yine 5. bölüm, 1. 7 ayşe’nin manidar davranışları ve sözleri başlığı altında ele alınmıştır.
nur suresi’nin 11 ayeti ise, ayşe’nin zina yaptığı dedikodularını sona erdirmek için yazılmıştır.
teyemmüm abdestine dair ayet, ayşe’nin gerdanlığını aramak için çölde oyalandıklarında yazılmıştır.

bu liste böyle uzayıp gider, sözü uzatmaya gerek yok, meramımı anlatmama yeter diye düşünüyorum.

demem şu ki, bir olay olup ta o olay üzerine kural budur demek en cahil insanın bile yapabileceği bir iştir. burada bir hikmete, bilginliğe ve de vahye ihtiyaç yoktur. kaldı ki, bu durumların birçoğunda konulan kurallar bugün bile tartışma konusudur. ayşe’nin şu sözü unutulur gibi midir?

“…"rabb’in (kadınlarının değil) ancak senin arzunun tahakkukuna müsaraat (acele-yazarın notu) ediyor" dedim.’’(buhari, hadis no:1721)

buradaki arzu sözünün arapça’da cinsel istek anlamında kullanıldığını daha önce yazmış idim.
keza zeynep’le ilgili ayet te hala kimsenin içine sinmiş değildir aslında.
kuran’daki ayetlerin üçüncü yazılış şekli ise muhammed’in çevresindeki insanların ısrarı veya isteği ile yazılmasıdır.

‘’şöyle demiştir: muhammed’in zevcat(-ı tahirat)ı, geceleyin kaza-yı hacete çıktıklarında (medine’nin kenarında kain) menası (nam-ı mahall)e kadar giderlerdi. (menası denilen yer ise) açık bir yerdir. ömer muhammed’e: "kadınlarını kapa (yani evden dışarıya çıkmaktan men buyur.)" derdi de muhammed (onun dediğini vahye intizaren) yapmıyordu. (nihayet) ümmehat-ı müminün’den ... bir gece yatsı namazı vaktinde çıktı. (sevde) uzun boylu bir hatun idi. ömer, hicab (yani tesettür-i nisvan) emrinin nazil olmasına o kadar haris idi ki, ona: "ya sevde, bilmiş ol ki biz seni tanıdık." diye bağırdı. bundan sonra allah hicab (ayetin)i inzal etti.’’(buhari, sahih-i buhari, hadis no:124)

yukarıdaki hadiste örtünme ayetinin ömer’in talebi ve aşırı ısrarı üzerine yazıldığını görüyoruz. ama ne tesadüf değil mi? hadislerden ömer’in kadınlara karşı en katı davranan kişi olduğunu görebiliyoruz. öyle ki, örtünme kararı kesmemiş bakın daha ne istiyor:

‘’şöyle dediği rivayet olunmuştur: muhammed’in kadınlarından sevde -hicab ayeti nazil olduktan sonra- bir lüzum ve ihtiyaç üzerine evden çıkmıştı. sevde iri yapılı bir kadındı. bu cihetle onu (vaktiyle) bilenler (çarşaf içinde de endamıyla) anlarlardı. bu cihetle ömer ibn-i hattab onu görünce (onun evi dışına) çıkmasına iitiraz ederek: ya sevde, iyi bil ki, vallahi sen bizce tanınmamış değilsin. düşünsene sen, ne cesaretle evinin dışına çıkıyorsun? dedi. ayşe (rivayetine devam ederek) der ki: bunun üzerine sevde evine dönüp geldi. o sırada muhammed benim odamda akşam yemeğinde idi. elinde de etli bir kemik vardı. bu halde iken sevde girdi ve: ya muhammed! bazı hacetim için evimden çıkmıştım. ömer bana şöyle şöyle söyliyerek itiraz etti, diye şikayet eyledi. ayşe der ki: bunun üzerine allah muhammed’e vahiy gönderdi. vahiy asarı, muhammed’den kaldırıldıktan sonra -ve elinde tutmakta olduğu

et parçasını yere koymaksızın- sevde'ye şöyle cevap verdi: siz kadınların lüzum ve ihtiyaç üzerine (mesture olarak) evlerinden çıkmalarına izin verildi, buyurdu.''(buhari, hadis no:1723)

ömer, muhammed'e karılarını evden çıkarma diye baskı yapıyor. muhammed bu sefer baskılara direniyor da zavallı kadınlar örtülü olarak sokağa çıkabilme izni alıyor. gerçi muhammed'in başka da şansı yok, evin bahçesine hacet görmek için tuvalet yapacak değil ya. o yol gösterici bir peygamber değil sıradan bir insan. karıları hacetini yapmak için dışarı çıkmak zorunda olduğuna göre ayette(!) izin verecek elbet.
aşağıdaki hadiste ömer'in kadınlara karşı diğer bir tavrını görüyoruz. muhammed'le karılarının arası bozulmuş, problemi çözemiyor, muhammed'in keyfi kaçmış. ömer derhal müdahale edip muhammed'in karılarını azarlıyor, tehdit ediyor ama işe yaramıyor. fakat ne oluyor dersiniz? muhammed ömer'in de desteğini aldı ya, tesadüfen hemen arkasından aynı içerikte ayet te iniveriyor. tamamen tesadüf.

''ömer'in şöyle dediği rivayet olunmuştur: üç şey (hakkındaki dileğim), allah(ın vahyin)e tesadüf etti. yahut rabbim (in vahyi) ben (im dileğim) e muvafık oldu:
1) ya muhammed makam-ı ibrahim'i namazgah ittihaz etseniz, dedim. (bunun üzerine: ...ayeti nazil oldu)
2) yine ben: ya muhammed huzurunuza (maslahat icabı) salih, fasık kimseler giriyor. (kadınlarla görüşüyorlar). ümmehat-ı müminün'e (müminlerin anaları olan kadınlarınıza) örtünmelerini emretseniz, dedim. bunun üzerine de allah hicab ayetini gönderdi.
3) ömer der ki: bir kere muhammed'in (kıskançlık gösteren) bazı kadınlarına darıldığını duymuştum. bunun üzerine onların yanına giderek: kadınlar! ya (bu hırçınlığa) nihayet verirsiniz yahut iyi biliniz ki allah, sizin yerinize peygamber'ine sizden daha hayırlı kadınlar verir, dedim. nihayet peygamber'in kadınlarından birisinin (ümm-i seleme'nin) yanına varmıştım. kadın bana: ey ömer! muhammed kadınlarına öğüt veremez mi ki, sen onlara vaazetmeğe kalkışıyorsun? öğüt vermeğe ne selahiyetin var ki, burada bize akıl hocalığı ediyorsun? demişti. bunun üzerine de allah: (ey kadınlar! şayet sizi peygamber boşarsa onun rabbi gerektir ki peygamber'ine sizlerden daha hayırlı öyle zevceler verir ki, onlar müslim, mümin, itaatli, tevbekar, ibadetli, oruçlu, dul, bakir kadınlardır) mealindeki ayet-i kerimeyi gönderdi.''(buhari, hadis no:1678) (buhari, hadis no:261)

yukarıdaki hadiste aynı zamanda ömer'in üç katkısı anlatılıyor farkında olunmadan. ikisine değindik, üçüncüsünde ise en dikkat çekici konu, muhammed'in takiyyeciliğine karşı ömer'in ilkeliliğidir. aslında önceki iki konuda da ömer muhammed'e göre ilkeli ve tutarlı davranmaktadır. peygamber karılarının açık arazide hacet etmesi (örtülü veya örtüsüz) olacak iş midir? keza muhammed'in işi gücü bırakıp karılarının çıkardığı dertlerle uğraşması olacak şey midir? karılarına karşı muhammed'e hak vermek için söylemiyorum ama, sen cihan peygamberliğine soyun sonra da işin gücün karılarınla yaşadığın problemler olsun. ömer soruna doğru bildiği şekilde kökten müdahale ediyor. (ki kendi kızı da muhammed'in karılarından biri olmasına rağmen ayrım yapmadan)
üçüncü konu ise daha da dikkat çekicidir. muhammed yahudiler'in destek ve onayına çok önem vermektedir demiştik. bunu o kadar abartıyor ki, müslümanlar ibadetlerini kudüs'e yönelerek yapıyorlar. birçok müslüman bu durumdan rahatsız. ama açıkça tavrını koyan sadece ömer. gene tesadüf bu ya, hemen aynı doğrultuda bir vahiy geliveriyor ve müslümanlar kabe'ye dönerek ibadete başlıyorlar.
ömer'in ilkeli tutumuna ve ayetlerin yazılışı üzerindeki etkisine diğer bir örnek aşağıdaki hadistir.

‘’abdullah ibn-i übey öldüğünde oğlu (abdullah) muhammed’e gelmiş ve "ya muhammed! (mübarek) gömleğini bana versen de babamı onunla kefenlesem. (lütfen) namazını da kılsanız ve ona istiğfar buyursanız" demişti. muhammed, abdullah’a gömleğini verdi. ve: (cenaze hazırlanınca) bana haber veriniz, namazınızı kılayım, buyurdu. abdullah muhammed’e hazırlandığını arzetti. muhammed ibn-i übeyy`in cenazesine namaz kılmak üzere iken ömer, muhammed’(in arkasından ridasın)ı çekti. ve: "ya muhammed! allah sizi münafıklar üzerine namaz kılmaktan nehyetmedi mi?" dedi. muhammed: ben, istiğfar etmekte ve etmemekte muhayyerim. allah: "habibim! bu münafıklara sen, ister istiğfar et, istersen istiğfar etme (müsavidir. faraza) bunlar için yetmiş defa istiğfar etsen allah, asla onları mağfiret etmiyecektir" buyurmuştur, diye cevap verdi. ve muhammed abdullah ibn-i übeyy’in cenazesine namaz kıldı. bunun üzerine: "bu münafıklardan ölenlerin hiç birisine namaz kılma habibim!" mealindeki ayet nazil oldu.’’(buhari, hadis no: 629)

ömer’in vahiylerin gelişindeki etkisi o kadar dikkat çekmiştir ki, muhammed yukarıdaki sözlerle durumu kamufle etme gereği duymuştur.

‘’yine ibnu ömer anlatıyor: "muhammed buyurdu ki: "allah, hakkı, ömer'in diline ve kalbine koydu." ibnu ömer der ki: "halkın başına ne zaman bir iş gelmiş, (o hususta) ömer bir şey demiş, halk da başka bir şey demiş ise mutlaka ömer’in dediği üzere kuran'dan bir vahiy gelmiştir."‘’tirmizi, menakib, (3683); ebu davud, harac 18, (2962); (kütübü sitte, hadis no 4359)

bu arada konu dışında belki ama ömer’in aşağıdaki sözlerini anmadan geçemeyeceğim.

‘’rivayet olunduğuna göre, müşarün-ileyh bir haccında hacer-i esved’e yaklaşıp (dudaklarını koyarak) takbil etmiş ve: "çok iyi bilirim ki, sen zararı ve menfaati olmayan bir taş parçasısın! eğer muhammed’in seni takbil ettiğini görmeseydim asla seni takbil etmezdim" demiştir.’’(buhari, hadis no:791)

hadi diyelim ömer muhammed’in en yakınıdır, bilgilidir, böyle şeyler olması normal. buyrun aşağıdaki hadise ne diyeceğiz:

‘’safiyye bintu seybe anlatıyor: "muhammed’i fetih yılında dinlemiştim. şöyle buyurdular: "ey insanlar! allah arz ve semayı yarattıgı gün mekke’yi haram kılmıştır. orası kıyamet gününe kadar haramdır. bitkisi sürülmez, av hayvanı ürkütülmez, buluntusu da sadece (sahibini bulmak üzere) ilan etmek için alınır." bu esnada (amcası) abbas: "izhir otu hariç (olsun!). çünkü evler ve kabirler için ona ihtiyacımız var!" dedi. muhammed’de: "izhir otu hariç!" buyurdular."(kütübü sitte, hadis no 6881)

komik değil mi?
son olarak, peygamber olan bir kişi ölümü nasıl bekler, nasıl karşılar sorusu paralelinde durum nedir bir bakalım.
öncelikle, peygamber olan bir kişi, cennete gireceğinden tereddüt etmez, etmemelidir diye düşünmekteyim. bakalım hadislerde durum nedir?

‘’muhammed’in şöyle dediği rivayet edilmiştir: üç çocuğu henüz erlik çağına ermeden vefat etmiş hiç bir müslüman yoktur. ancak allah o müslümanı, bu çocuklara ihsan buyurduğu geniş rahmet ve keremi ile cennet’e ithal eder.’’(buhari, hadis no:624)

muhammed’in üç çocuğu küçük yaşta ölmüştür. yukarıdaki hadiste anlatılan da, üç çocuğu ölen muhammed’in bunu cennete gideceğinin delili olarak görmesi veya göstermeye çalışmasıdır.
iki söz söyleyeceğim. birincisi, bir peygamberin cennete girmesinden doğal ne olabilir ki, muhammed insanları cennete gideceğine ikna etmek için ölmüş çocuklarını kullanıyor? ikincisi, bir insanın ölen üç çocuğu üzerinden böyle sözler etmesi mide bulandırıcı değil midir?
dahası aşağıdaki hadisler de aynı adamın ağzından dökülüyor:

‘’muhammed buyurdu ki: "bana cebrail gelerek "ümmetinden kim allah`a herhangi bir şeyi ortak kılmadan (şirk koşmadan) ölürse cennete girer" müjdesini verdi" dedi. ben (hayretle) "zina ve hırsızlık yapsa da mı?" diye sordum. "hırsızlık da etse, zina da yapsa" cevabını verdi. ben tekrar: "yani hırsızlık ve zina yapsa da ha!" dedim. "evet", dedi, "hırsızlık da etse, zina da yapsa!" muhammed dördüncü kerresinde ilave etti :"ebu zerr patlasa da cennete girecektir.’’(kütübü sitte, hadis no:7)

‘’ebu musa anlatıyor: ""muhammed buyurdu ki: "şu ümmetim rahmete mazhar olmuş bir ümmettir. ahirette azaba maruz kalmayacaktır..."‘’ebu davud, fiten, (4277); (kütübü sitte, hadis no 4483)

yukarıdaki hadislerle benzer içerikte belki on hadis daha var, gereksiz olacağı için almadım. ümmetine bile cenneti garantileyen bir peygamber, üç çocuğunun küçükken ölmüş olmasından cennet için medet umuyor. tuhaf gibi görünebilir ama aşağıdaki hadisleri okuyunca neden böyle davrandığını anlayacağız:

‘’ibnu ömer anlatıyor: "muhammed gök gürleyip, şimşek çakınca şu duayı okurdu: "allah’ım bizi gadabınla öldürme, azabınla da helak etme, bu (azabı)ndan önce bize afiyet (içinde ölüm) ver."tirmizi, daavat 51, (3446); (kütübü sitte, hadis no 1833)
‘’ayşe anlatıyor: "muhammed ufuk-i semada bir bulut belirtisi gördü mü işi terkeder, namazda idiyse kısa keser ve şu duayı okurdu: "allah'ım, bunun şerrinden sana sığınırım." yağmur başlarsa: "allah'ım, boı yağmur, faydalı yağmur (ver)" derdi."ebu davud, edeb,113, (5099); ıbnu mace, dua 21, (3889); (kütübü sitte, hadis no 1834)

‘’ayşe anlatyor: "muhammed zamanında güneş tutulmuştu. hemen kalkıp halka namaz kıldırdı. namazda kıraati uzun tuttu. sonra rükuya gitti, rükuyu da uzun tuttu. sonra başını kaldırdı, bu sırada uzun okudu, ancak bu okuyuşu öncekinden daha kısa idi. sonra tekrar rüku yaptı ve rükuyu uzattı, ancak önceki rükudan kısa idi. sonra başını kaldırdı, sonra secdeye gidip iki secde yaptı. sonra kalkıp, birinci rek'atte yaptıklarını aynen yaptı. sonra selam verdi. artık güneş de açıldı.
sonra kalkıp halka hitab etti. dedi ki: "bilesiniz, güneş ve ay bir kimsenin ölümü veya hayatı için tutulmaz. onlar allah'ın ayetlerinden iki ayetidir, kullarına gösterir. bunların tutulduğunu görünce namaza koşun.’’buhari, kusuf 2, 4, 5, 13, 19, el-amel fi's- salat 11, bed'u'l-halk 4, tefsir, maide 13; muslim, kusuf 1, 8, (901, 902, 903); muvatta, kusuf 1, (1, 186); ebu davud,

261, 263, 264, 265, (1177, 1180, 1187, 1188, 1190, 1191); tirmizi, salat 396, (561, 563); nesai, kusuf 6, 7, 10, 11, (3, 127, 128, 129, 130); (kütübü sitte, hadis no 3028)

aynı anlatım 3053 no'lu hadiste de tekrarlanmaktadır.

''ayşe, anlattığına göre, bir yahudi kadın, yanına girdi. kabir azabından bahsederek: "seni kabir azabından allah korusun!" dedi. ayşe de muhammed'e kabir azabından sordu. muhammed: "evet, kabir azabı haktır. onlar kabirde azap çekerler, onların azabını hayvanlar işitir!" buyurdu. ayşe der ki: "bundan sonra muhammed'in namaz kılıp da, namazında kabir azabından istiaze etmediğini hiç görmedim."''(kütübü sitte, hadis no 5458, 5494)

''şöyle dediği rivayet olunmuştur: muhammed vefat etmezden önce bana arkasını dayamış bir vaziyette iken kendisine kulak verdim: allah'ım günahlarımı bağışla bana merhamet et ve beni refik-ı a'la'ya iriştir, diye dua ettiğini işittim.''(buhari, hadis no:1665)

bütün bu ayetler öncelikle muhammed'in fena halde korktuğunu göstermektedir. hem sağlığında korkmaktadır, hem de ölüm döşeğinde korkmaktadır.
neden korkmaktadır? çünkü allah adını kullanıp sahte peygamberlik yapmıştır. allah'ın kendisini ve kendisine inananları bir bulut veya şimşekle helak etmesinden korkmaktadır.
bütün ilkel çağ insanları gibi, güneş tutulmasından, bulutun azap getirmesinden, şimşeğin herkesi helak etmesinden korkmaktadır.
bir yahudi kadının sözünden etkilenerek kabir azabından korkmaktadır.
güneş tutulmasının ne olduğu hakkında hiçbir gerçek bilgisi yoktur, bir yandan allah'ın ayetleridir deyip, bir yandan korkmaktadır.
üstelik herkesten daha çok korkması için önemli ve geçerli bir nedeni vardır: allah'tan vahiy almadığı halde, kendi sözlerine allah vahyi diyerek insanları kandırmıştır. dahası tevrat ve incil'i allah'ın yazdırdığına inanıyor olduğuna şüphe etmek için bir neden yok.
varaka ve hatice o'nu arkasından itmişler peygamberliğini ilan etmiş, o'nun da hoşuna gitmiş belki. ama onlar ölünce korkular, güvensizlikler, acaba yanlış mı yaptım tereddütleri almış yürümüş.
işte bu sebeplerden korkuyor.
ve kendine cesaret vermeye çalışıyor, benim üç çocuğum küçükken öldü bana cennet yolunu açacaklar diye, ama kendi yalanına kendi de inanmıyor ve korkuyor.
cehennemden, cehenneme gitmekten, cehennemde yanmaktan korkuyor.
herkesi korkutarak veya kılıç zoruyla veya rüşvetle kendine inandırdı ama işte kendisi inanmıyor ve korkuyor.
ve son nefesinde allah'ına ve cennetine kavuşuyorum diye huzur ve huşu içinde olması gerekirken korku içinde dua ediyor.
işte muhammed gerçeği budur. bu kadar kısa, net, anlaşılır ve açıktır.
--- spoiler ---

tamamı için:

(bkz: the untold story of muhammad)